

Arrest

nr. 280 835 van 25 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. ALENKIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op X 1995. Sinds uw geboorte heeft u steeds in Benin City (Edo State, Nigeria) gewoond. Op 31 oktober 2011 wordt uw huis echter gebombardeerd, waardoor uw moeder is overleden in de brand die daarbij is ontstaan. Daar u twee of drie weken voor deze gebeurtenissen uw vader niet kon vinden, trekt u zelf de conclusie dat de politieke tegenstanders van uw vader, of misschien iemand anders, mogelijk achter de bombardementen zaten.

U gaat er van uit dat het incident heeft plaatsgevonden, omdat uw vader destijds in het politieke milieu zat en omwille van diens toenmalige strijd om voorzitter te worden binnen de politieke partij PDP. Zelf heeft u noch een politieke functie uitgevoerd in het verleden, noch interesse in politiek in het algemeen. Uit vrees dat dezelfde daders schade zouden berokkenen aan u, uw zus of uw broers huurt u een appartement in Benin City waar u vier jaar en enkele maanden verblijft. Na het incident dient u zich te verbergen voor de gemeenschap waardoor u niet meer voltijds in uw winkel staat, maar twee of drie jongens dient in te schakelen om het regelmatig van u over te nemen. Gedurende het verblijf in uw appartement is het moeilijk om uzelf op orde te zetten en ook het financiële aspect is niet gemakkelijk. In juli 2016 maakt u dan ook de beslissing om Nigeria definitief te verlaten. In Nigeria steekt u als eerste stap de grens naar Niger over met behulp van "Arabs" aan wie u al uw geld heeft gegeven. In Niger gaat u naar Agadèz. Vanuit Niger reist u dezelfde maand nog via transport naar Tripoli, de hoofdstad van Libië. Hier verblijft u ongeveer drie maanden om nadien de boot te nemen richting Italië waarbij uw broers en zus sterven gedurende de reis. In Italië verblijft u sinds oktober 2016 nog een jaar en zes à zeven maanden. 20 juni 2018 maakt u de beslissing om met de trein door te reizen naar België, waarbij u een overstap maakt in Parijs en daar één nacht verblijft. U komt aan in België in juni 2018, exacte datum voor u onbekend, en verzoekt de Belgische asielinstanties om internationale bescherming op 29 oktober 2020. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een Italiaanse "Carta d'Identita" (AX6296910), geldig van 7 maart 2017 tot 12 mei 2027 neer en een Europese gezondheidskaart, uitgereikt door Italië op 26 juli 2017. Gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat plaatsvond op 23 mei 2022 legt u bijkomend volgende stukken neer: een origineel Nigeriaans paspoort, aangevraagd op de Nigeriaanse ambassade in België, geldig van 3 januari 2022 tot 2 januari 2027; een foto van een krantenartikel uit de krant "Thisday", later via mail gecorrigeerd naar de krant "The Nigeria observer", met betrekking tot het incident waarbij uw moeder is omgekomen; een kopie van de overlijdensakte van uw moeder d.d. 7 november 2011; een kopie van een uittreksel van het verslag met betrekking tot de dood van uw moeder, opgesteld door de Nigeriaanse politie van Edo State, Benin City; de originele akte van geboorte van uw dochter B. O. d.d. 15 maart 2022; uw origineel werkcontract bij "Fiege, the world of logistics" d.d. 28 april 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Vooreerst valt op dat u bijzonder laattijdig uw asielaanvraag hebt ingediend, namelijk twee jaar en drie maanden na uw aankomst in België. U verzocht immers om internationale bescherming in de periode september – oktober 2020, meer specifiek 29 oktober 2020, hoewel u reeds op 18 juni 2018 (of 21 juni 2018 zoals u het stelt gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 23 mei 2022) bent binnengekomen in het Rijk (NPO, p. 10; zie administratief dossier). **Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. De vaststelling dat u twee jaar en drie maanden wachtte alvorens zich vluchteling te verklaren toont dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.** Uw uitleg dat u hier niemand kende om naar Dienst Vreemdelingenzaken te gaan en het daarom moeilijk vond om er naartoe te gaan (NPO, p. 10), kan niet als verschoningsgrond worden aanvaard en doet bijgevolg geen afbreuk aan voorgaande overwegingen. Van iemand die een gegronde vrees koestert, kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich informeert over de asielprocedure. Bovendien werd u volgens het politieverlag van 25 augustus 2018 dat werd toegevoegd aan het administratief dossier reeds op diezelfde dag aangehouden vanwege een vreemdelingencontrole en is het weinig aannemelijk dat u bij hen niet te rade kon gaan.*

Dat u pas op 2 oktober 2020 tijdens een tweede vreemdelingencontrole het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken zou kunnen achterhalen hebben, is volstrekt onaannemelijk (NPO, p. 10 – 11; zie administratief dossier).

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat op de verzoeker de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Niettegenstaande dat u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gewezen op de medewerkingsplicht, blijkt niet uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo dient te worden opgemerkt dat u doelbewust hebt getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door te **verzwijgen** (NPO, p. 3) dat u reeds **een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in twee Europese landen, namelijk Frankrijk en Italië**.

Wanneer het document met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk wordt voorgelegd, stelt u op het CGVS het volgende: "Dit is het document dat ze mij bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook hebben getoond, maar ik ken het document niet. Als je goed kijkt, zie je dat mijn naam daar niet op staat" en stelt u gedurende het interview bij DVZ op 5 november 2020 eveneens dat "het document uit Frankrijk niet van u is." (NPO, p. 12; zie verklaring DVZ, p. 12, vraag 35). Verklaringen waaruit blijkt dat u opnieuw informatie verzwijgt voor de Belgische asielinstanties daar uit het politieverslag van 25 augustus 2018 dat werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u wel degelijk eveneens in het bezit was van betreffend document, nog voor het interview bij DVZ op 5 november 2020 heeft plaatsgevonden. U verder geconfronteerd met de vaststelling dat er op basis van uw vingerafdrukken wel degelijk gegevens zijn teruggevonden waaruit blijkt dat u de Franse autoriteiten op 30 juli 2018 hebt verzocht om internationale bescherming stelt u aanvankelijk dat u nooit vingerafdrukken hebt afgeleverd in Frankrijk (NPO, p. 17; zie administratief dossier; zie blauwe map in administratief dossier). Vervolgens komt u hier echter meteen op terug en verklaart u het volgende: "Wacht, ik herinner me iets. Het is wanneer ik naar een feestje ging dat er een politiecontrole was. Ik heb mijn vingerafdrukken op de machine gelegd bij een controle." (NPO, p. 17). Dit is echter opnieuw volstrekt tegenstrijdig met hetgeen u tijdens het interview bij DVZ op 5 november 2020 verklaart, namelijk dat u aan de grens tussen Italië en Frankrijk werd tegengehouden. Daar u geen documenten bij had, diende u uw vingerafdrukken te laten nemen (zie verklaring DVZ, p. 10 – 11, vraag 24).

Aan de hand van diezelfde gegevens die werden teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken blijkt bovendien dat u bij uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk **andere verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot uw persoonsgegevens**. Uit de gegevens van uw Frans dossier (met nummer 86601/D10) blijkt onder meer dat u er een verzoek om internationale bescherming indiende onder de naam L. G.. Verder verklaart u geboren te zijn op 5 mei 1991 (zie blauwe map in administratief dossier). In België daarentegen verklaart u O. O. te heten en geboren te zijn op 12 mei 1995 (NPO, p. 4; zie verklaring DVZ, p. 6, vraag 1 – 2, 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 mei 2022 en gedurende het interview bij DVZ op 5 november 2020 stelt u uitdrukkelijk nooit een andere naam of documenten die op een andere naam dan O. O. stonden, te hebben gebruikt (NPO, p. 4; zie verklaring DVZ, p. 6, vraag 3), opnieuw een indicatie dat u uw eerdere verklaringen voor de Franse autoriteiten trachtte te verzwijgen. Geconfronteerd met deze vaststellingen geeft u volgende verklaring: "Ik ging naar een feestje en had geen documenten. De naam op het Italiaans document, dat is mijn echte naam. Wanneer er een politiecontrole komt, is het niet toegelaten om zonder documenten rond te lopen dus ik moest doen wat ik hier in België heb moeten doen. Ik heb het document getoond dat ik in Italië heb gekregen. Maar ik heb geen asiel aangevraagd daar." (NPO, p. 18). Een verklaring die allerminst overtuigt. Uit de Italiaanse "carta d'identita" die u neerlegt gedurende het interview bij DVZ op 5 november 2020 en waarvan u stelt deze te hebben voorgelegd gedurende de controle in Frankrijk, waarbij u uw vingerafdrukken zou hebben laten afnemen, blijkt immers dat hier dezelfde persoonsgegevens werden gebruikt als u hier in België aanbrengt, namelijk O. O. geboren op 12 mei 1995 (NPO, p. 4, 18; zie groene map in administratief dossier). Het is dan ook weinig aannemelijk dat de Franse autoriteiten zomaar andere persoonsgegevens hebben verwerkt in hun verzoek om internationale bescherming als hun bovenstaande identiteitsgegevens werden voorgelegd aan de hand van de Italiaanse "carta d'identita". Geconfronteerd met deze conclusie komt u niet verder dan: "Ik weet niet wat te zeggen. Ik heb geen asiel aangevraagd, maar ik herinner mij dat ze vingerafdrukken hebben afgenomen bij een feestje." (NPO, p. 18).

Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat u de Franse autoriteiten trachtte te misleiden met betrekking tot uw identiteit, een cruciaal element in elk verzoek om internationale bescherming, en dat u hierover vervolgens geen duidelijkheid schept voor de Belgische asielinstanties, doch integendeel, beweerde dat u nooit andere persoonsgegevens gebruikte en steeds de waarheid sprak.

U daarnaast ook geïnformeerd dat aan de hand van uw vingerafdrukken eveneens wel degelijk een verzoek om internationale bescherming in Italië werd teruggevonden, stelt u zowel bij DVZ als op het CGVS dat de vingerafdrukken van uw beide duimen werden genomen wanneer u de boot verliet (NPO, p. 18; zie verklaring DVZ, p. 10, vraag 24; zie administratief dossier).

U geconfronteerd met het feit dat u aanvankelijk verklaarde in oktober 2016 te zijn toegekomen in Italië, maar uit onze gegevens blijkt dat uw vingerafdrukken daar werden afgenomen op 23 december 2016 en dus niet onmiddellijk wanneer u de boot verliet, verklaart u het volgende: “ Ze hebben ons naar de tent gebracht en hebben ons een maand gegeven om op ons gemak te brengen. Een maand ongeveer. Dan hebben ze pas onze vingerafdrukken en dergelijke genomen.”, wat nog steeds tegenstrijdig is met het vastgestelde tijdstip hiervan in onze gegevens daar dit dan in november 2016 zou zijn gebeurd en niet op 23 december 2016 (NPO, p. 9, 18; zie administratief dossier).

Bovendien legt u niet alleen met betrekking tot uw eerder verzoeken om internationale bescherming, maar ook omtrent uw vluchtweg van Nigeria naar België tegenstrijdige verklaringen neer. Zo stelt u gedurende het persoonlijk onderhoud van 23 mei 2022 sinds oktober 2016 één jaar en zeven maanden in Italië te hebben verbleven terwijl u gedurende het interview bij DVZ op 5 november 2020 verklaart één jaar en één maand in Italië te hebben verbleven (NPO, p. 9 – 10; zie verklaring DVZ, p. 6, vraag 10; p. 14, vraag 37). U stelt verder op 20 juni 2018 Italië te hebben verlaten om vervolgens één nacht door te brengen in Frankrijk als tussenstop en op 21 juni 2018 toe te komen in België, eveneens tegenstrijdig met uw verklaringen bij DVZ waarbij u stelt op 18 juni 2018 te zijn toegekomen in België (NPO, p. 10; zie verklaring DVZ, p. 14, vraag 37). Uit eerdergenoemde gegevens die werden teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken blijkt echter dat u omtrent uw aankomst hier in België eveneens leugenachtige verklaringen neerlegt daar hieruit blijkt dat u de Franse autoriteiten op 30 juli 2018 om internationale bescherming verzocht, wat niet in overeenstemming te brengen is met de door u gestelde data van vertrek uit Frankrijk en aankomst in België (zie blauwe map in administratief dossier).

Aldus dient vastgesteld te worden dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze trachtte te misleiden. Bovendien dient te worden benadrukt dat van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, verwacht mag worden dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt zowel met betrekking tot zijn identiteit en andere persoonlijke informatie, als betreffende de elementen die de aanleiding vormen tot zijn vertrek en de reis die daarop volgt, en dit vanaf het begin van de asielprocedure. Tevens mag verwacht worden dat hij gedurende de ganse procedure eenduidige verklaringen aflegt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

*Dat u hebt nagelaten om doorheen de ganse procedure in België alle elementen ter ondersteuning van uw asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aan te brengen en u (opnieuw) leugenachtige verklaringen aflegde, nu met betrekking tot uw eerdere verzoeken om internationale bescherming, uw verklaringen in Frankrijk en over uw vluchtweg, **doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid** en laat dus toe bij voorbaat vraagtekens te plaatsen bij de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor vervolging tegenover de politieke tegenstanders van uw vader in Nigeria.*

U vreest terug te keren naar uw land van herkomst, in casu Nigeria, vanuit het idee dat iemand uw familie wenst uit te roeien vanwege de politieke functie van uw vader. Destijds streed hij binnen de politieke partij PDP voor de functie van voorzitter en om die reden zou ook u vermoord kunnen worden. De aanleiding van uw vrees zijn de bombardementen op uw ouderlijk huis van 31 oktober 2011, waaruit een brand is ontstaan en uw moeder is overleden.

Er dient te worden opgemerkt dat u uw land pas verliet in juli 2016 terwijl de gebeurtenissen waarbij uw moeder overleed reeds hebben plaatsgevonden op 31 oktober 2011 waaruit kan worden afgeleid dat het incident waarbij uw moeder omkwam niet de aanleiding was van uw vertrek. Immers, u bleek geen incidenten meer te hebben ervaren in navolging van die gebeurtenissen (NPO, p. 5, 13, 16 – 17).

Dit in combinatie met het feit dat de bombardementen op uw ouderlijk huis zouden hebben plaatsgevonden in het kader van de politieke strijd van uw vader in 2011, maar u uw vader sinds twee of drie weken voor het incident en tot op heden niet meer heeft gezien, niemand weet of hij nog leeft of dat hij vermoord is en hij dus ook niet meer politiek actief is (NPO, p. 12 – 15), leidt ertoe dat **uw vrees bezwaarlijk actueel genoemd kan worden.**

Er dient verder binnen dit kader een fundamentele omissie in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart u immers dat u uw land van herkomst hebt verlaten, omwille van de brand die tot de dood van uw moeder heeft geleid en dat deze bovendien voortkwam vanuit de politieke strijd die uw vader in 2011 voerde. U maakte echter van dit laatste, nochtans essentiële element, totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd bij DVZ en dit terwijl u bij DVZ expliciet werd gevraagd naar de redenen waarom u Nigeria heeft ontvlucht, waarbij u enkel economische redenen aanhaalt en zelfs het volgende stelt: "Ik heb eerlijk gezegd niets te vrezen als ik terugga naar Nigeria" (zie vragenlijst CGVS, p. 2, vraag 4). Evenwel werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 23 mei 2022 gevraagd of u alle essentiële elementen met betrekking tot uw vertrek uit Nigeria en uw verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald gedurende het interview bij DVZ op 7 januari 2021, hetgeen u beaamde (NPO, p. 3). Uw verklaring dat men u hier bij DVZ simpelweg niet naar heeft gevraagd en dat u dit wel had verteld indien ze hadden gevraagd naar uw vader en naar hoe uw moeder is overleden, **is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen voor DVZ, die immers betrekking heeft op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vrees.**

In hetzelfde opzicht kan met betrekking tot uw beweerde vrees, die u volledig kadert binnen de politieke strijd van uw vader, worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen neerlegt wat betreft de relatie met uw vader. Terwijl u gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 23 mei 2022 aanvankelijk verklaart dat u uw vader, J. O., nooit heeft gekend (NPO, p. 6), verklaart u nadien dat u uw vader wel heeft gekend en pas sinds twee of drie weken voor het incident van 31 oktober 2011 niet meer heeft gezien (NPO, p. 14). Voorts staat in de verklaring van DVZ eveneens dat u uw vader, J. O., nooit heeft gekend (zie verklaring DVZ, p. 7, vraag 13).

Gelet op bovenstaande vaststellingen en tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd dat u reeds weinig geloofwaardig wordt geacht omwille van de leugenachtige verklaringen die neerlegt met betrekking tot uw eerdere verzoeken om internationale bescherming en de vluchtweg die u heeft afgelegd van Nigeria tot België, noch een actuele, gegronde en geloofwaardige vrees kan aantonen aan de hand van uw asielrelaas. Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit "vrees voor vervolging" in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer "een reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciaties niet wijzigen.

U legt een Italiaanse "Carta d'Identita" (AX6296910), geldig van 7 maart 2017 tot 12 mei 2027 en een Europese gezondheidskaart, uitgereikt door Italië op 26 juli 2017 neer, dewelke hooguit staven dat u leugenachtige verklaringen heeft neergelegd gedurende uw Frans verzoek om internationale bescherming en wel degelijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend bij de Italiaanse autoriteiten.

Gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat plaatsvond op 23 mei 2022 legt u bijkomend volgende stukken neer: een origineel Nigeriaans paspoort, aangevraagd op de Nigeriaanse ambassade in België, geldig van 3 januari 2022 tot 2 januari 2027. Deze staft opnieuw de vaststelling dat u heeft getracht de Franse autoriteiten te misleiden met betrekking tot uw identiteit. Het Nigeriaans paspoort ondersteunt uw verklaringen over uw identiteit, welke in dit verzoek niet meteen ter discussie staat.

Wat de foto van het krantenartikel uit de krant "Thisday" met betrekking tot het incident waarbij uw moeder is omgekomen betreft, later via mail gecorrigeerd naar de krant "The Nigeria observer", dient te worden opgemerkt hier geen enkele bewijswaarde aan kan worden toegekend daar deze door mogelijke manipulatie geen garantie biedt over wat wordt afgebeeld.

Bovendien kan op de website van "The Nigeria observer", en het internet in het algemeen, geen enkel gelijkaardig krantenartikel worden teruggevonden.

Verder haalt u een kopie van het doodcertificaat van uw moeder d.d. 7 november 2011 en een kopie van een uittreksel van het verslag met betrekking tot de dood van uw moeder, opgesteld door de Nigeriaanse politie van Edo State, Benin City, aan ter staving van uw asielrelaas. Ook hier dient te worden opgemerkt dat een document in de vorm van een kopie onvoldoende bewijskracht heeft om bovenstaande conclusies te weerleggen daar fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip – en plakwerk.

Tenslotte legt u de originele geboorteakte van uw dochter Beatrice d.d. O. d.d. 15 maart 2022 en uw origineel werkcontract bij "Fiege, the world of logistics" d.d. 28 april 2022 neer. Beide documenten hebben geen specifieke relevantie voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar wijzen uitsluitend op uw integratie in de Belgische samenleving en de geboorte van uw dochter, voor wie u tevens geen vrees ervaart (NPO, p. 19).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen de groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van

een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Het enig middel wordt afgeleid "uit de schending van de materiële motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker stelt:

"[...]

Verzoeker merkt op dat hij inderdaad in 2016 vertrokken van zijn land van herkomst omwille van problemen van 2011.

Hij kon vroeger zijn land niet verlaten, er was een voorbereiding van de vlucht nodig.

Momenteel koestert verzoeker vrees tot vervolging. Hij kan niet overleven in Nigeria in de hypothese van zijn vrijwillig of gedwongen terugkeer.

De vervolgers van zijn familie kunnen hem vinden en vermoorden omwille van vorige politieke motieven.

De toestand in Nigeria is niet veilig, de politieke problemen van de familie van verzoeker werden door hem aannemelijk gemaakt en gestaafd door talrijke bewijzen.

Deze bewijzen bevinden zich allemaal in het administratief dossier.

Toen verzoeker naar België kwam wist verzoeker niet of hij internationale bescherming kon vragen en wat was eigenlijk de procedure.

Hij had immers geen advocaat in de procedure bij het CGVS en had toen niemand om een advies te kunnen vragen.

Toen verzoeker in Italië en Frankrijk verbleef kende hij de procedure van internationale bescherming ook niet.

Hij kon daarom ook daar niet begrijpen wat procedureel gebeurde.

Hij gaf daar eventueel een valse naam omdat hij vrees had dat de autoriteiten hem onmiddellijk zouden terugsturen naar het land van herkomst.

Hij ontving in deze landen geen financieel en juridisch hulp.

Verzoeker verwijst naar het feit dat de overwegingen van het CGVS niet correct zijn dat verzoekers problemen ontstaan nog in 2011 nog verder actueel zijn.

Verzoeker en zijn gezin had immers geen financiële middelen om vroeger dan 2016 van Nigeria naar Europa te vertrekken.

Verzoeker verwijst naar het feit dat de lange termijnen van zijn procedure in België en tevens zijn verblijf en procedures in Frankrijk en Italië betekenen niet dat hij geen problemen in Nigeria had/heeft.

Verzoeker verwijst tevens naar talrijke bewijzen van politieke vervolging van zijn gezin in Nigeria allemaal voorgelegd op het CGVS.

Verzoeker verwijst tevens naar feit dat zijn worden konden eventueel verkeerd worden geïnterpreteerd. Er was immers geen vertaling en verzoeker vreest dat zijn verklaringen niet volledig correct werden genoteerd.

Verzoekster meent dat er duidelijk is bewezen dat zij wordt gezocht in Nigeria.

Verwerende partij baseert zich echter op niet-essentiële elementen van het dossier om de internationale bescherming aan verzoeker te weigeren.

Verzoeker vroeg asiel aan in 2020 omdat hij bang was om deze aanvraag vroeger te doen uit vrees om gedwongen te worden gerepatriëerd.

De zogenaamde laattijdigheid van de asielaanvragen zijn in casu bijgevolg niet relevant.

Verzoeker wou tevens geen documenten achterhouden, dat was helemaal niet de bedoeling.

Verzoeker wacht tevens nieuwe elementen die zijn asielaanvraag kunnen staven.

Verzoeker volhardt dat hij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst. Het is een feit.

De terugkeer van verzoeker is bijgevolg zeer gevaarlijk.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve geschonden, de argumenten van verzoeker werden niet aandachtig bestudeerd. Tevens wordt de beslissing niet goed begrijpelijk in de zin van artikelen van 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 tot uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Overwegende dat het UNHCR in dit verband stelt in de Guide des Procédures et Critères: [...] Kortom er moet voorzichtig omgesprongen worden met de bewijslast die op een kandidaatvluchteling rust.

Ook met betrekking tot de tegenstrijdigheden is enige mildheid noodzakelijk. Verzoeker heeft zich bepaalde zaken mogelijks anders herinnerd doch dit mag er niet toe leiden dat de vluchtelingenstatus aan haar ontzegd wordt. Mogelijke vergissingen kunnen te wijken zijn aan de stress die verzoeker had/heeft."

Inzake het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiare bescherming) stelt verzoeker: *"Zoals hierboven uiteengezet dient verzoeker erkend te worden als vluchteling zodat zij niet om de subsidiaire bescherming apart verzoekt."*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker doorheen de asielprocedures in Italië, Frankrijk en België geen duidelijk zicht heeft geboden op zijn eigenlijke identiteit.

Verzoeker heeft tijdens verschillende contacten met de autoriteiten van verschillende EU-lidstaten doelbewust misleidende verklaringen afgelegd over essentiële elementen inzake zijn identiteit, met name zijn naam en geboortedatum.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing terecht als volgt:

*“Aan de hand van diezelfde gegevens die werden teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken blijkt bovendien dat u bij uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk **andere verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot uw persoonsgegevens**. Uit de gegevens van uw Frans dossier (met nummer 86601/D10) blijkt onder meer dat u er een verzoek om internationale bescherming indiende onder de naam L. G.. Verder verklaart u geboren te zijn op 5 mei 1991 (zie blauwe map in administratief dossier). In België daarentegen verklaart u O. O. te heten en geboren te zijn op 12 mei 1995 (NPO, p. 4; zie verklaring DVZ, p. 6, vraag 1 – 2, 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 mei 2022 en gedurende het interview bij DVZ op 5 november 2020 stelt u uitdrukkelijk nooit een andere naam of documenten die op een andere naam dan O. O. stonden, te hebben gebruikt (NPO, p. 4; zie verklaring DVZ, p. 6, vraag 3), opnieuw een indicatie dat u uw eerdere verklaringen voor de Franse autoriteiten trachtte te verzwijgen. Geconfronteerd met deze vaststellingen geeft u volgende verklaring: “Ik ging naar een feestje en had geen documenten. De naam op het Italiaans document, dat is mijn echte naam. Wanneer er een politiecontrole komt, is het niet toegelaten om zonder documenten rond te lopen dus ik moest doen wat ik hier in België heb moeten doen. Ik heb het document getoond dat ik in Italië heb gekregen. Maar ik heb geen asiel aangevraagd daar.” (NPO, p. 18). Een verklaring die allerminst overtuigt. Uit de Italiaanse “carta d’identità” die u neerlegt gedurende het interview bij DVZ op 5 november 2020 en waarvan u stelt deze te hebben voorgelegd gedurende de controle in Frankrijk, waarbij u uw vingerafdrukken zou hebben laten afnemen, blijkt immers dat hier dezelfde persoonsgegevens werden gebruikt als u hier in België aanbrengt, namelijk O. O. geboren op 12 mei 1995 (NPO, p. 4, 18; zie groene map in administratief dossier). Het is dan ook weinig aannemelijk dat de Franse autoriteiten zomaar andere persoonsgegevens hebben verwerkt in hun verzoek om internationale bescherming als hun bovenstaande identiteitsgegevens werden voorgelegd aan de hand van de Italiaanse “carta d’identità”. Geconfronteerd met deze conclusie komt u niet verder dan: “Ik weet niet wat te zeggen. Ik heb geen asiel aangevraagd, maar ik herinner mij dat ze vingerafdrukken hebben afgenomen bij een feestje.” (NPO, p. 18).*

Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat u de Franse autoriteiten trachtte te misleiden met betrekking tot uw identiteit, een cruciaal element in elk verzoek om internationale bescherming, en dat u hierover vervolgens geen duidelijkheid schept voor de Belgische asielinstanties, doch integendeel, beweerde dat u nooit andere persoonsgegevens gebruikte en steeds de waarheid sprak.”

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen voormelde terechte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier.

Verzoeker verwijst inzake het gebruik van een valse naam naar zijn vrees om onmiddellijk te worden teruggestuurd. Verzoeker draagt echter het risico van het verklaren van valse namen. Het valt tevens niet in te zien waarom verzoeker, indien hij daadwerkelijk een vrees koestert, zich zou bedienen van een valse naam bij het vragen van internationale bescherming.

Voorstaande vaststellingen inzake verzoekers identiteit vormen een negatieve indicatie voor wat betreft de algehele geloofwaardigheid.

5. Verder wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoeker ook na aankomst in België op in juni 2018 nog meer dan twee jaar wachtte, tot 29 oktober 2020, alvorens hij een verzoek om internationale bescherming indiende.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert het land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker meer dan twee jaar wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België, getuigt geenszins van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofdte en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker kan niet volstaan met zijn onwetendheid inzake de procedure van internationale bescherming in België. Indien verzoekers voorgehouden problemen in Nigeria waarachtig zouden zijn, dan is niet aannemelijk dat verzoeker – die reeds bekend was met de asielprocedure zoals blijkt uit de eerdere verzoeken om internationale bescherming in Frankrijk en Italië – na aankomst in België dermate lang zou wachten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Verweerder wordt door de Raad bijgetreden waar de bestreden beslissing stelt:

*“Zo dient te worden opgemerkt dat u doelbewust hebt getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door te **verzwijgen** (NPO, p. 3) dat u reeds **een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in twee Europese landen, namelijk Frankrijk en Italië.***

Wanneer het document met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk wordt voorgelegd, stelt u op het CGVS het volgende: “Dit is het document dat ze mij bij de Dienst Vreemdelingenzaken ook hebben getoond, maar ik ken het document niet. Als je goed kijkt, zie je dat mijn naam daar niet op staat” en stelt u gedurende het interview bij DVZ op 5 november 2020 eveneens dat “het document uit Frankrijk niet van u is.” (NPO, p. 12; zie verklaring DVZ, p. 12, vraag 35). Verklaringen waaruit blijkt dat u opnieuw informatie verzwijgt voor de Belgische asielinstanties daar uit het politieverslag van 25 augustus 2018 dat werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u wel degelijk eveneens in het bezit was van betreffend document, nog voor het interview bij DVZ op 5 november 2020 heeft plaatsgevonden. U verder geconfronteerd met de vaststelling dat er op basis van uw vingerafdrukken wel degelijk gegevens zijn teruggevonden waaruit blijkt dat u de Franse autoriteiten op 30 juli 2018 hebt verzocht om internationale bescherming stelt u aanvankelijk dat u nooit vingerafdrukken hebt afgeleverd in Frankrijk (NPO, p. 17; zie administratief dossier; zie blauwe map in administratief dossier) . Vervolgens komt u hier echter meteen op terug en verklaart u het volgende: “Wacht, ik herinner me iets. Het is wanneer ik naar een feestje ging dat er een politiecontrole was. Ik heb mijn vingerafdrukken op de machine gelegd bij een controle.” (NPO, p. 17). Dit is echter opnieuw volstrekt tegenstrijdig met hetgeen u tijdens het interview bij DVZ op 5 november 2020 verklaart, namelijk dat u aan de grens tussen Italië en Frankrijk werd tegengehouden. Daar u geen documenten bij had, diende u uw vingerafdrukken te laten nemen (zie verklaring DVZ, p. 10 – 11, vraag 24).

*Aan de hand van diezelfde gegevens die werden teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken blijkt bovendien dat u bij uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk **andere verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot uw persoonsgegevens**. Uit de gegevens van uw Frans dossier (met nummer 86601/D10) blijkt onder meer dat u er een verzoek om internationale bescherming indiende onder de naam L. G.. Verder verklaart u geboren te zijn op 5 mei 1991 (zie blauwe map in administratief dossier). In België daarentegen verklaart u O. O. te heten en geboren te zijn op 12 mei 1995 (NPO, p. 4; zie verklaring DVZ, p. 6, vraag 1 – 2, 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 23 mei 2022 en gedurende het interview bij DVZ op 5 november 2020 stelt u uitdrukkelijk nooit een andere naam of documenten die op een andere naam dan O. O. stonden, te hebben gebruikt (NPO, p. 4; zie verklaring DVZ, p. 6, vraag 3), opnieuw een indicatie dat u uw eerdere verklaringen voor de Franse autoriteiten trachtte te verzwijgen. Geconfronteerd met deze vaststellingen geeft u volgende verklaring: “Ik ging naar een feestje en had geen documenten. De naam op het Italiaans document, dat is mijn echte naam. Wanneer er een politiecontrole komt, is het niet toegelaten om zonder documenten rond te lopen dus ik moest doen wat ik hier in België heb moeten doen. Ik heb het document getoond dat ik in Italië heb gekregen. Maar ik heb geen asiel aangevraagd daar.” (NPO, p. 18). Een verklaring die allerm minst overtuigt. Uit de Italiaanse “carta d'identita” die u neerlegt gedurende het interview bij DVZ op 5 november 2020 en waarvan u stelt deze te hebben voorgelegd gedurende de controle in Frankrijk, waarbij u uw vingerafdrukken zou hebben laten afnemen, blijkt immers dat hier dezelfde persoonsgegevens werden gebruikt als u hier in België aanbrengt, namelijk O. O. geboren op 12 mei 1995 (NPO, p. 4, 18; zie groene map in administratief dossier). Het is dan ook weinig aannemelijk dat de Franse autoriteiten zomaar andere persoonsgegevens hebben verwerkt in hun verzoek om internationale bescherming als hun bovenstaande identiteitsgegevens werden voorgelegd aan de hand van de Italiaanse “carta d'identita”. Geconfronteerd met deze conclusie komt u niet verder dan: “Ik weet niet wat te zeggen. Ik heb geen asiel aangevraagd, maar ik herinner mij dat ze vingerafdrukken hebben afgenomen bij een feestje.” (NPO, p. 18).*

[...]

U daarnaast ook geïnformeerd dat aan de hand van uw vingerafdrukken eveneens wel degelijk een verzoek om internationale bescherming in Italië werd teruggevonden, stelt u zowel bij DVZ als op het

CGVS dat de vingerafdrukken van uw beide duimen werden genomen wanneer u de boot verliet (NPO, p. 18; zie verklaring DVZ, p. 10, vraag 24; zie administratief dossier).

U geconfronteerd met het feit dat u aanvankelijk verklaarde in oktober 2016 te zijn toegekomen in Italië, maar uit onze gegevens blijkt dat uw vingerafdrukken daar werden afgenomen op 23 december 2016 en dus niet onmiddellijk wanneer u de boot verliet, verklaart u het volgende: “ Ze hebben ons naar de tent gebracht en hebben ons een maand gegeven om op ons gemak te brengen. Een maand ongeveer. Dan hebben ze pas onze vingerafdrukken en dergelijke genomen.”, wat nog steeds tegenstrijdig is met het vastgestelde tijdstip hiervan in onze gegevens daar dit dan in november 2016 zou zijn gebeurd en niet op 23 december 2016 (NPO, p. 9, 18; zie administratief dossier).”

Andermaal dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen nuttig verweer voert ten aanzien van voorstaande vaststellingen. Indien verzoeker nood heeft aan internationale bescherming valt niet in te zien waarom hij zich niet nuttig zou (kunnen) informeren inzake de procedures tot internationale bescherming, zeker gelet op zijn reis via Niger en Libië teneinde Europa te bereiken.

6. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg naar België zijn niet consistent. De bestreden beslissing stelt hieromtrent:

“Bovendien legt u niet alleen met betrekking tot uw eerder verzoeken om internationale bescherming, maar ook omtrent uw vluchtweg van Nigeria naar België tegenstrijdige verklaringen neer. Zo stelt u gedurende het persoonlijk onderhoud van 23 mei 2022 sinds oktober 2016 één jaar en zeven maanden in Italië te hebben verbleven terwijl u gedurende het interview bij DVZ op 5 november 2020 verklaart één jaar en één maand in Italië te hebben verbleven (NPO, p. 9 – 10; zie verklaring DVZ, p. 6, vraag 10; p. 14, vraag 37). U stelt verder op 20 juni 2018 Italië te hebben verlaten om vervolgens één nacht door te brengen in Frankrijk als tussenstop en op 21 juni 2018 toe te komen in België, eveneens tegenstrijdig met uw verklaringen bij DVZ waarbij u stelt op 18 juni 2018 te zijn toegekomen in België (NPO, p. 10; zie verklaring DVZ, p. 14, vraag 37). Uit eerdergenoemde gegevens die werden teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken blijkt echter dat u omtrent uw aankomst hier in België eveneens leugenachtige verklaringen neerlegt daar hieruit blijkt dat u de Franse autoriteiten op 30 juli 2018 om internationale bescherming verzocht, wat niet in overeenstemming te brengen is met de door u gestelde data van vertrek uit Frankrijk en aankomst in België (zie blauwe map in administratief dossier).”

Verzoeker voert geen verweer ten aanzien van voormelde motivering die door de Raad wordt bijgetreden.

7. Verzoeker verwijst naar de vervolgers van zijn familie en de politieke problemen van zijn familie teneinde zijn vrees voor vervolging te staven.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent:

“U vreest terug te keren naar uw land van herkomst, in casu Nigeria, vanuit het idee dat iemand uw familie wenst uit te roeien vanwege de politieke functie van uw vader. Destijds streed hij binnen de politieke partij PDP voor de functie van voorzitter en om die reden zou ook u vermoord kunnen worden. De aanleiding van uw vrees zijn de bombardementen op uw ouderlijk huis van 31 oktober 2011, waaruit een brand is ontstaan en uw moeder is overleden.

Er dient te worden opgemerkt dat u uw land pas verliet in juli 2016 terwijl de gebeurtenissen waarbij uw moeder overleed reeds hebben plaatsgevonden op 31 oktober 2011 waaruit kan worden afgeleid dat het incident waarbij uw moeder omkwam niet de aanleiding was van uw vertrek. Immers, u bleek geen incidenten meer te hebben ervaren in navolging van die gebeurtenissen (NPO, p. 5, 13, 16 – 17).

*Dit in combinatie met het feit dat de bombardementen op uw ouderlijk huis zouden hebben plaatsgevonden in het kader van de politieke strijd van uw vader in 2011, maar u uw vader sinds twee of drie weken voor het incident en tot op heden niet meer heeft gezien, niemand weet of hij nog leeft of dat hij vermoord is en hij dus ook niet meer politiek actief is (NPO, p. 12 – 15), leidt ertoe dat uw vrees **bezwaarlijk actueel genoemd kan worden.***

Er dient verder binnen dit kader een fundamentele omissie in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart u immers dat u uw land van herkomst hebt verlaten, omwille van de brand die tot de dood van uw moeder heeft geleid en dat deze bovendien voortkwam vanuit de politieke strijd die uw vader in 2011 voerde. U maakte echter van dit laatste, nochtans essentiële element, totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd bij DVZ en dit terwijl u bij DVZ expliciet werd gevraagd naar de redenen waarom u Nigeria heeft ontvlucht, waarbij u

enkel economische redenen aanhaalt en zelfs het volgende stelt: "Ik heb eerlijk gezegd niets te vrezen als ik terugga naar Nigeria" (zie vragenlijst CGVS, p. 2, vraag 4). Evenwel werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 23 mei 2022 gevraagd of u alle essentiële elementen met betrekking tot uw vertrek uit Nigeria en uw verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald gedurende het interview bij DVZ op 7 januari 2021, hetgeen u beaamde (NPO, p. 3). Uw verklaring dat men u hier bij DVZ simpelweg niet naar heeft gevraagd en dat u dit wel had verteld indien ze hadden gevraagd naar uw vader en naar hoe uw moeder is overleden, **is geen afdoende verklaring voor deze lacune in uw verklaringen voor DVZ, die immers betrekking heeft op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vrees.**

In hetzelfde opzicht kan met betrekking tot uw beweerde vrees, die u volledig kadert binnen de politieke strijd van uw vader, worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen neerlegt wat betreft de relatie met uw vader. Terwijl u gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 23 mei 2022 aanvankelijk verklaart dat u uw vader, J. O., nooit heeft gekend (NPO, p. 6), verklaart u nadien dat u uw vader wel heeft gekend en pas sinds twee of drie weken voor het incident van 31 oktober 2011 niet meer heeft gezien (NPO, p. 14). Voorts staat in de verklaring van DVZ eveneens dat u uw vader, J. O., nooit heeft gekend (zie verklaring DVZ, p. 7, vraag 13).

Gelet op bovenstaande vaststellingen en tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst."

Verzoeker voert, behoudens vergoelijkingen van zijn gedrag, geen dienstig of concreet verweer ten aanzien van voorstaande motiveringen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad bijgetreden.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Edo geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS